

LAODICÉA HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in het boek Openbaring spreekt de opgestane en verheerlijkte Heiland, onze Here Jezus Christus, in het tweede en derde hoofdstuk een aantal vermaningen uit over de zeven gemeenten van Klein-Azië. Deze vermaningen zijn ook profetisch voor de gemeenten in het laatste der dagen. Jezus dicteerde Zijn vermaningen aan Johannes van Patmos, die ze in brieven moest neerschrijven (Openb. 2 en 3). Het waren dus persoonlijke brieven van Jezus, Die allesziende ogen heeft. Openb. 1:12-14 – *“En ik keerde mij om, om te zien de stem, die met mij gesproken had; en mij omgekeerd hebbende, zag ik zeven gouden kandelaren; En in het midden van de zeven kandelaren Een, den Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel; En Zijn hoofd en haar was wit, gelijk als witte wol, gelijk sneeuw; en Zijn ogen gelijk een vlam vuurs;”*

In het licht van de historische, Israëlitische Tabernakel staan deze brieven aan de zeven gemeenten in het teken van de zeven bloedbesprenkelingen in het Allerheiligdom vóór de Arke des Verbonds (Lev. 16:14), relaterend aan de noodzakelijke reiniging door Jezus' Bloed van diep in het christelijke hart verborgen gebondenheden en onreinheden. In de prediking van deze week wil ik met u graag eens naar de brief aan de gemeente van Laodicéa kijken.

Openb. 3:14-22 – *“14 En schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods: 15 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet! 16 Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen. 17 Want gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt. 18 Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zelf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt. 19 Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u. 20 Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij. 21 Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon. 22 Die oren heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt.”*

Broeders en zusters, het eerste wat mij opvalt is, dat Jezus geen enkel positief woord voor deze gemeente over had, terwijl Hij in de brieven aan de zes andere gemeenten steeds ook woorden van lof had gesproken. Ik denk, dat de reden hiervan de diepe en in Gods ogen verachtelijke afval van de gemeente van Laodicéa was. Desondanks komt in deze brief tóch ook de verlangende Liefde van Jezus duidelijk naar voren. Hij doet aan deze gemeente bij overwinning zelfs de grootste belofte.

We moeten ook beseffen, dat de gemeente Laodicéa enige tientallen jaren eerder reeds door de apostel Paulus, die volledig op de hoogte was van haar wel en wee, was gewaar-schuwd. Col. 2:1-3; 4:12-16 – *“Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u heb, en voor degenen, die te Laodicéa zijn, en zo velen als er mijn aangezicht in het vlees niet hebben gezien; Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus; In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.....*
U groet Epafras, die uit de uwen is, een dienstknecht van Christus, te allen tijde strijdende voor u in de gebeden, opdat gij staan moogt volmaakt en volkomen in al den wil van God. Want ik geef hem getuigenis, dat hij groten ijver heeft over u en degenen, die in Laodicéa

zijn, en degenen, die in Hierapolis zijn. U groet Lukas, de medicijnmeester, de geliefde, en Demas. Groet de broeders, die in Laodicéa zijn, en Nymfas, en de Gemeente, die in zijn huis is. En wanneer deze zendbrief van u zal gelezen zijn, maakt, dat hij ook in de gemeente der Laodicensen gelezen worde, en dat ook gij dien leest, die uit Laodicéa geschreven is."

We lezen hier, dat Paulus ernstig in de gebeden streed voor de gemeente van Laodicéa. Hij had waarschijnlijk reeds het gevaar gezien van de weelde en rijkdom van Laodicéa en hij bad dat zij de waarachtige geestelijke rijkdommen mochten ontdekken. Daarom ook wilde Paulus, dat zijn zendbrief aan de Colossenzen óók in Laodicéa zou worden gelezen.

Jezus, de Afzender van de brief aan Laodicéa

In Openb. 3:14 onderstreept Jezus het persoonlijke karakter van Zijn brief aan Laodicéa, want Hij begint met het beschrijven van enkele kenmerken van Zijn wezen en Zijn karakter. *"En schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods:"*

Jezus zei dat Hij de Amen was. Met andere woorden, Hij kan Zich in Zijn oordeel niet vergissen. "Amen" (אָמֵן) is een overtaald Hebreeuws woord, dat "iets wat vast staat en positief, vast en waarachtig is en gebaseerd op een goed fundament" betekent. De wortel van dit woord is "aaman" (אָמַן), dat "geloven, geloofwaardig zijn, betrouwbaar zijn, opvoeden, opbouwen, ondersteunen" betekent. Jezus maakte dus aan Laodicéa duidelijk, dat Hij de grote Opvoeder, Opbouwer en Ondersteuner is en dat álles wat Hij zegt en doet, vast en waarachtig en onherroepelijk is. Want dit is Zijn goddelijke karakter! Jezus zei in feite tegen Laodicéa: *"Ik bèn de Waarheid, dus Mijn oordeel is de Waarheid."* Jezus zei niet, dat Hij hun de waarheid zou leren. Neen, Hij is de Waarheid Zelve, uitgedrukt in een Persoon (Joh. 14:6).

Jezus zei ook, dat Hij de trouwe en waarachtige Getuige was. Dit volgt uit het feit dat Hij de Amen en de Waarheid is. Als de Waarheid Zelf spreekt, is het gesprokene per definitie de Waarheid. Dan is Zijn getuigenis per definitie ook getrouw. Hij is immers de Getrouwe. Heel Zijn karakter is getrouw. 2 Tim. 2:13 – *"Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen."*

Het feit dat Jezus én Getuige is, én Getrouw is, én Waarheid is, maakt dat Hij de gemeente van Laodicéa waarachtig oordeelde en ook ons waarachtig zal oordelen. Alle valse schijn, waardoor en waarmee wij andere mensen kunnen misleiden, verwijdert Hij. Hij doorziet alles en zal niets toestaan verborgen te blijven, maar Hij zal in Zijn oordeel ook niet overdrijven. Hij zal precies de kern van ons falen aansnijden.

Jezus zei, dat Hij het Begin der schepping Gods is, hetgeen impliceert dat Zijn rang en status, Zijn positie en rechten bóven die van alle andere gaan. Jezus is veel en veel hoger dan alle aardse rechters en koningen bij elkaar. Met andere woorden, als deze Jezus spreekt, deze hoog verheven God, Die het Woord en bovendien de Waarheid Zelf is en de Schepper van alle creaturen (Joh. 1:1-3), dan kan men maar beter luisteren. In Col. 1:14-20 geeft de apostel Paulus een ontzagwekkende opsomming van Wie onze Heiland Jezus Christus eigenlijk is: *"In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden; Dewelke het Beeld is des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller kreaturen. Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem; En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn. Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou; En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelfen, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn."*

De Here Jezus Christus:

- is de enige Onafhankelijke;
- is de Oorsprong van alle dingen;
- is de Bezitter van alle rijkdom;
- is de Koning van alle aardse koningen;
- is de Rechter van alle aardse rechters;
- is de Bron van alle leven en kracht en van alle volheid;
- is de enige God in eindeloze majesteit;
- is de Verzoener van alle dingen in hemel en op aarde;
- is de enige Vredevorst door Zijn eigen Bloed.

Broeders en zusters, als déze Jezus recht heeft gesproken, dan is er geen hoger beroep meer mogelijk. Jezus heeft het laatste woord. Na Hem kan men niet meer in hoger beroep gaan bij de Hoge Raad.

De klacht van Jezus

Over Zijn klacht jegens Laodicéa kunnen we in Openb. 3:15-17 lezen. En dan valt op, dat Hij absoluut niet naar het uiterlijk, doch uitsluitend naar het innerlijke van de gemeente Laodicéa kijkt. 1 Sam. 16:7b – “.....; want het is niet gelijk de mens ziet; want de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.”

Algemeen veroordeelde Jezus de gemeente van Laodicéa als verachtelijk. Zij waren immers lauw en uitermate zelfvoldaan. Daarom zou Hij hen uit Zijn mond spuwen. Openb. 3:15-17 – “Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen. Want gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.”

Broeders en zusters, wat een vreselijke woorden, wat een uitermate scherp oordeel van Jezus! Waarom waren Jezus' woorden zo scherp? Omdat de gemeente van Laodicéa zo zelfvoldaan en tevreden, zo vol van zichzelf was. Terwijl haar werkelijke geestelijke toestand juist erbarmelijk was, dachten zij reeds onberispelijk, volmaakt en rechtvaardig te zijn. De naam Laodicéa betekent dan ook “rechtvaardig volk”. Laodicéa zei in feite van zichzelf:

- ik heb overvloed;
- ik heb mijn natje en mijn droogje;
- ik heb alles;
- ik heb niets meer nodig;
- want God zorgt zó goed voor me;
- ik heb ook niets meer van Hem nodig;
- ik heb geen enkel geestelijk of materieel gebrek meer;
- er hoeft niets meer aan mij te gebeuren;
- want ik ben rechtvaardig;
- en ik ben volkomen onafhankelijk.

Maar de scherpe, vurige ogen van Jezus zien alles. Zijn ogen kunnen wij niet misleiden. Jezus concludeerde héél wat anders: “Gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.”

Het feit dat Laodicéa blind was voor haar werkelijke geestelijke toestand en het niet wist, maakte het dubbel zo erg. De gemeenteleden van Laodicéa hadden geen heldere blik op hun werkelijke geestelijke toestand en waren van mening (wellicht onbewust), dat zij Jezus niet meer nodig hadden. Terwijl zij geestelijk stervende waren, vonden zij dat zij de dokter niet nodig hadden. Daarom was Jezus' hart ook met diep medelijden vervuld.

De gemeenteleden van Laodicéa waren ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt.

“Ellendig” (in het Grieks *“ta’laiporos”*) wil zeggen *“gekweld en ongelukkig, doordat men met een zware last beladen is”*. Jezus oordeelde dat hun weelde hen tot een last was geworden.

“Jammerlijk” wil zeggen *“deerniswaardig, erbarmelijk, beklagenswaardig”*.

“Arm” wil zeggen *“tot bedelarij gebracht, aalmoezen vragend, geen rijkdom, invloed, positie of eer genietend, aan alles gebrek hebbend”*.

“Blind” betekent *“in duisternis zijn, niets duidelijk zien, zonder licht en zonder uitzicht”*.

“Naakt” wil zeggen *“niet bekleed zijn met de klederen der gerechtigheid welke Jezus geeft, indien wij Hem aannemen”*. Naaktheid is het trieste beeld van de zonde. Want toen Adam en Eva in zonde vielen, ontdekten zij dat zij naakt waren (Gen. 3:7). Met andere woorden, de gemeente van Laodicéa leefde in zonden, die niet door Jezus' Bloed waren gereinigd.

Jezus zei ook: *“Jullie zijn niet koud of heet, neen, jullie zijn lauw!”*

Indien wij geestelijk koud zijn, wil dat zeggen dat we geestelijk dood zijn. Indien wij heet zijn, branden onze harten voor Jezus. Laodicéa was dus in feite niet helemaal dood, maar ook brandden hun harten niet voor Jezus. Neen, ze waren lauw en in feite onverschillig.

Niet heet, niet koud, maar er *nét* tussen in. Niet in het Licht, niet in de duisternis, maar er net tussen in.

Ik stel mij zo voor, dat als de gemeenteleden van Laodicéa bijvoorbeeld in de samenkomsten waren, hun gedachten bezig waren met de wereld, met geld verdienen, met pleziertjes en met hobbies. Jakobus waarschuwde voor het grote gevaar van zo'n innerlijke toestand.

Jak. 4:4 – *“Overspelers en overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld.”*

En wellicht waren ze in hun leven zo druk met hun werk en hun andere zaken, dat ze vaak vergaten om Jezus te zoeken in de gebeden en de gemeenschap met Zijn Woord of om naar de kerk te gaan. Ik stel mij zo voor, dat zij alleen uiterlijk christen waren. Alleen in de kerk gelovig, maar daarbuiten net zoals de ongelovige wereldlingen. Wellicht wilden ze wel naar het Evangelie luisteren, maar het niet zelf uitleven en verkondigen.

Geliefde broeders en zusters, indien wij lauw zijn, zijn dit de kenmerken:

- dan is er geen warmte meer in ons hart;
- dan is er geen liefde meer in ons hart;
- dan is er geen medelijden meer in ons hart;
- dan is er geen enthousiasme meer in ons hart;
- dan is er geen drang meer om van Jezus te getuigen;
- dan is er geen verlangen meer om Hem te aanbidden;
- dan is er geen verlangen meer naar gemeenschap met Hem;
- dan waarderen wij de warmte van de gemeente niet meer;
- dan heeft het kruis van Jezus geen centrale plaats meer in ons hart;
- dan haten wij de zonde niet meer.

Als wij geloven in het volbrachte Verlossingswerk van Jezus Christus, maar vervolgens doen wij niets meer omdat wij geestelijk lauw zijn geworden, dan zijn wij onverschillig ten aanzien van de ontzaggelijke prijs, die Hij heeft moeten betalen. Daarom haat Jezus lauwhoed.

Jezus zei tegen Laodicéa: *“Was je maar koud, want dan zou Ik nog wat aan je leven kunnen doen”*. Zoals Hij immers de dorre doodsbeenderen in de vallei van Ezech. 37 weer tot leven wekte! Er is meer hoop voor een koude, ongelovige wereldling dan voor een lauwe christen. Daarom verachtte Hij de toestand van Laodicéa diep: *“Omdat je lauw bent, zal ik je uit Mijn mond spuwen.”* Maar broeders en zusters, let wel! Jezus verachtte haar toestand, maar niet de zielen zelf. Jezus gebruikte geen boze woorden. Neen, Hij was vol van medelijden.

De raad van Jezus

Ondanks Zijn verachting van de geestelijke toestand van de gemeente van Laodicéa was Jezus' hart met innerlijke ontferming bewogen. Ondanks haar afval brandde in Jezus' hart het verlangen om Laodicéa terug te leiden naar herstel. Hoe groot onze zonden ook zijn, broeders en zusters, hoe hopeloos onze toestand ook lijkt, nooit zal Jezus de moed opgeven om ons in Zijn armen terug te brengen. Zo was het ook met Laodicéa. Hij zei tegen hen: *“Jullie zijn arm, blind en naakt, maar als jullie tot dit besef komen en willen veranderen en bekeren, dan adviseer Ik jullie het volgende:”* Openb. 3:18 – *“Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.”* Jullie zijn in werkelijkheid geestelijk arm, maar koop van Mij goud en wordt waarachtig rijk! Jullie zijn in werkelijkheid geestelijk naakt, maar koop Mijn kleding, zodat je met Mijn gerechtigheid wordt omhuld. Jullie zijn in werkelijkheid geestelijk blind, maar koop Mijn ogenzalf en wordt ziende.

Het goud dat in het vuur werd beproefd, is het Woord van God, hetwelk is Jezus (Joh. 1:14). Hij werd tot het uiterste beproefd en Hij is de Eeuwige, de enige ware Rijkdom. Met andere woorden, Laodicéa moest het Woord van God weer liefhebben en met Jezus gemeenschap zoeken.

Witte klederen wijzen ons op de rechtvaardigmakingen der heiligen (Openb. 19:8; 7:9-14). Met andere woorden, Laodicéa moest haar lauwheid en haar zonden belijden en ze door het Bloed van het Lam laten reinigen. Openb. 7:14b – *“.....: en zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams.”*

De ogenzalf wijst op de zalving door de Heilige Geest. Met andere woorden, Laodicéa moest zich laten vullen en laten leiden door de Heilige Geest. Zij moest leven door en in de Heilige Geest, opdat Zijn zalving haar ogen zou openen voor Gods openbarende Licht.

In feite zei Jezus in vers 18 tegen Laodicéa: *“Bekeer je en begin weer helemaal opnieuw!”*

De overwinningboodschap van Jezus

Maar Jezus wilde de gemeente van Laodicéa na Zijn goede raad niet helemaal aan haar lot overlaten. Zóveel hield Hij van deze afgedwalde zielen. Hij wilde hen ook bemoedigen. Hij wilde hen overtuigen van Zijn grote liefde voor hen. Hij wilde hen duidelijk maken, dat het juist Zijn liefde was, waardoor Hij hen met Zijn ogenschijnlijk scherpe woorden had moeten straffen. Hij wilde hen ook duidelijk maken, dat Hij hen ook zou moeten kastijden om hen op de juiste weg achter Hem te houden. Hij wilde hen duidelijk maken, dat zachte heelmeesters stinkende wonden kunnen veroorzaken. Daarom smeekte Hij hen om ijverig te zijn en zich te bekeren. Openb. 3:19 – *“Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u.”* Als Jezus de zielen van Laodicéa niet lief zou hebben gehad, zou Hij hen aan hun lot hebben overgelaten. Maar ondanks hun verachtelijke zonden had Hij hen toch vurig lief.

“Bekeer je”, zei Hij *“en open de deur van jullie hart als Ik klop en laat Mij binnen”.*

Openb. 3:20 – *“Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.”*

De zielen van Laodicéa hadden Jezus buitengesloten. Alles aan materiële zaken bezaten zij, doch Jezus stond buiten de deur van hun hart. In hun harten was geen plaats meer voor Hem, Die Zijn leven voor hen had opgeofferd. Zijn liefde en Zijn warmte vulden hun harten niet meer. Maar Joh. 14:15,23 toont de te volgen weg. Als wij Gods geboden, het Woord, liefhebben en bewaren, dan komen Jezus en de Vader in onze harten wonen. Daarom klopt Jezus op de deur van ons hart en Hij klopt net zo lang, tótdat we Hem binnenlaten door Zijn Woord te gehoorzamen. En dan zal Hij gemeenschap met ons hebben.

Openb. 3:21-22 – *“Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon. Die oren heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt.”*

Broeders en zusters, we lezen hier over de grootste beloning die Jezus aan ons kan geven. Het is de beloning die voor Zijn Bruid is bestemd, namelijk naast Hem in Zijn troon te zitten en te delen in Zijn heerlijkheid. Een hogere plaats kunnen wij niet verwerven.

Laodicéa was het diepste gevallen van alle gemeenten van Klein-Azië en moest wellicht de zwaarste, geestelijke strijd tot herstel leveren. Maar Laodicéa zou bij overwinning de grootste beloning ontvangen.

Oh, Jezus is zo teder en liefdevol. Laat Hem toch niet meer buiten staan, broeders en zusters. Zo dikwijls beledigen wij Hem en sluiten Hem buiten de deur van ons hart. Maar tóch wacht Hij vol verlangen om binnen te worden gelaten. Hij, Die vrijwillig de hemel verliet om ons te verlossen, werd zelfs door God de Vader verlaten, toen Hij bloedend en bedekt met onze vieze zonden aan het kruis van Golgotha hing. Laten wij Hem nooit meer buiten sluiten. Hij wacht kloppend en vol liefde, ja, dorstig (Joh. 19:28) op degene die vandaag het hart voor Hem zal openen.

God zal u rijkelijk zegenen. Amen.